

Tizedik fejezet

Vjun, Vjun rendszer, Nuiiri szektor

Mikor Bhor undorodva kilépett a hajójából, egyből megcsapta egy Vjunon gyakori szellőkés. Feje fölött végeláthatatlan fekete felhők burjánzottak, láthatólag eső közeledett.

Itt az eső egyenlő volt a savas áradattal.

Darth Bhor összehúzta a köpenyét magán. Orkán erejű szél ostromozta szilárd, izmos testét, így csak lassan sétálva érhetett el a célja felé. Előtte, nem sokkal, egy sziklaorom nőtt, melynek másik oldalán, elvileg egy kis völgyben volt a három renegát Sith főhadiszállása. Azért kicsit távolabb szállt le, mert nem akart ellenségesnek tűnni, és különben is, volt olyan erős, hogy el tudjon odáig sétálni.

Hogy lehet ilyen helyen élni? kérdezte magában Bhor. Ez, és a Dromund Kaas cudar egy hely volt, akkor már inkább a Korriban. Bár utóbbi kedves is volt számára, hisz életében ott kezdődött az új időszámítás. Gátakat söpört el, hogy aztán nagy erőhöz jusson. És most itt volt a lehetőség, hogy használja is.

Persze, inkább nem. Meg kell győznie őket, hogy mellé álljanak, ne pedig valaki más mellé. Ha ezt viszont erővel kell, akkor azzal fogja elérni. Nem tudhatta, kik is *valójában* az ellenfelei.

Annyit megtudott róluk, hogy nem kívántak a Birodalomhoz csatlakozni, mert egy különös szekta tagjai voltak. Freedom Nadd, egy ősi Sith tanításait követték, mégpedig úgy, hogy visszanyúltak a gyökerekig. A hitvallását követték. Bár, hogy miért pont ide, a Vjunra építették a szállásukat, nem pedig a Sith Nagyúr sírhelye mellé, a Dxunra, az Bhor számára kész rejtély volt. Persze, lehettek egyéb okai is ennek, de neki ezzel nem kellett foglalkoznia. Csakis hármuk, azaz Darth Noran, Darth Nex és Darth Yoren hűségét megszerezni.

Amikor felpillantott, a hegyorom alja már előtte magasodott. Negyvenöt foknál is meredekebb emelkedő várta, és az jobbra indult el. A hágó jóval meredekebb volt, de még a kis ösvény is igen nehéznek bizonyult. Világossárga, sárszerű anyagot taposott csizmája, mely minden lépésnél kegyetlenül csúszott. Bhor megállapította, hogy itt nem fog tudni nagy tempót menni, tehát el fog tartani egy jó darabig, míg felér a hágó legtetejére, majd onnan le az épületükbe. Kemény menetnek tűnt, és utána még ki tudja, mi fog következni.

Húsz percig, ha csak egyenesen ment fölfelé, majd az ösvény balra fordult, ám itt már földből kivájt lépcsőket lehetett felfedezni. *Csodás*, gondolta Bhor. *Megkönnyítik a dolgomat.* Új lendülettel szedte a csúszós lépcsőfokokat, egy savas esőcsepp hullott köpenyének ujjára. A nemes szövet egy ponton füstölögve eltűnt. Felnézve az égre, villámlott, és még borúsabb lett minden. A nap már alig látszódott.

A hágó tetejéhez közeledve köd burkolta be Bhort. Csupán néhány méterig látott el, és azon belül is csak a föld és a lépcsők látszódtak. Dühös lett, mert hajóval is jöhetett volna, és akkor megkíméli magát ettől az egésztől. De, megint a nehezebb utat választotta.

Körülbelül még húsz percbe telt, mikor a sűrű ködön keresztül meglátta a lépcsősor végét. Az ég hihetetlen módon kéken pompázott, de azért, mert már kicsivel a felhők fölött járt.

És legnagyobb meglepetésére, a hágó tetején egy Sith Lovag állt.

A Nagyúr feszesen, kinyújtózva magasodott Bhor fölé, lábai mintha gyökeret vertek volna, így egy szilárdan álló fához volt hasonlítható. Arca egy középkorú férfi arcvonásait tükrözte, vörös szemmel, hosszú hajjal, és egy hosszú kecskeszakállal, amely kora ellenére nagyrészt már őszbe hajlott. Nem hordott csuklyát, így bozontos haja, mely a válláig ért, lobogott az erős szélben, akárcsak az éjfeleke köpenye.

Darth Nex pontosan úgy nézett ki, mint egy átlagos Lovag a Sith Birodalom kötelékeiben. A

nyilvántartásban még egy jóval fiatalabb arc köszönt vissza Bhor számára, de az alapvető megkülönböztető vonások miatt felismerte. És, emellett, érezte a belőle áradó sötét energiákat. Ez meglepte.

A két Sith egy néma percig bámulták egymást, majd Darth Nex megszólalt:

- Üdvözlégy, *Darth*, itt, a Vjunon! – mondta zengő hangon, amely ugyanúgy teljesen átlagosnak volt mondható, furcsa módon nem mélyítették el a hatalom felemésztő lángjai. – Minek köszönhetjük érkezésedet? Tán Freedom Nadd ősrégi hatalmát szeretnéd megízlelni?

- Én is üdvözöllek téged – mondta Bhor egy kicsivel udvariasabban a kelletténél. – Kicsit más ügyből jöttem. De mondd, megengeded, hogy veled tartsak?

A Sith csak némán megfordult, és elindult lefelé, a hágó másik oldalán lévő völgybe. Bhor követte a tempóját. Mikor átértek a koromfekete felhőkön, a völgy aljában egy apró, piramisszerű építményt pillantott meg. Az ódon, vasbeton falak mögül sötét energiák láthatatlan csápjai kúsztak fel a magasba, de nem találtak kiutat onnan. Bhor megszondázta Darth Nex tudatát, de nem tapasztalt semmi rosszindulatot – egyelőre. Csupán, némi kíváncsiságot észlelt, de ez annak volt betudható, hogy régen fogadhattak látogatókat.

Ami furcsának hatott, hogy Darth Nex nem kérdezősködött. Nagyon ironikus helyzet állt elő; Bhor szinte mindent tudott róla. A Lord Maldreen által küldött adatok tartalmazták az egész élettörténetét. A Sith Nex'ian Jor-Dan névvel látta meg a napvilágot, valahol a Peremvidék egyik félreeső bolygóján, ahonnan később kirekesztették az Erő-érzékenysége által keltett félelem miatt. Bár nem sok adat szólt arról, hogyan került el a Dromund Kaasra, de eljutott, és nem a gyengébbek közé tartozott. Az átlag tanulók közül hagyománytiszteletével tűnt ki, sokat érdeklődött a Sithek ősi tanításai iránt, főleg Freedom Nadd és Marka Ragnos állt közel a szívéhez. Miután kikerült az akadémia falai közül, két társával felkutatták a Dxunt és a Korribant, de nem volt több feljegyzés ezzel kapcsolatban, csak az, hogy nem tértek vissza a Birodalom soraiba. Renegátokként, amolyan kutatókként éltek itt, a Vjunon.

A hegyoldal meredekebben lejtett, mint felfelé, és ez is csúszott, de sokkal kézen foghatóbb lépcsőfokokkal látták el. Ők ketten nagyon gyorsan, már-már futva tették meg a távot.

Lent ugyanolyan sivár tér fogadta. A sok savas eső hatására itt, a Vjunon lehetetlen volt élő növényeket termesztetni, a három Sith pedig aligha foglalkozott a kinti hellyel. Lepusztult síkság vette körbe az apró piramisszerű építményt, aminek a teteje hiányzott. Bhor nem látta, be van-e fedve fölülről, de sokban fogadott volna rá, hogy nem. Két perc alatt megközelítették a bejáratot, pont akkor, mikor a mérgezett felhőkből savas eső hullott alá.

A piramis belseje méteres falakkal volt ellátva, és a belső udvar körül egy körülbelül három méter széles folyosó vezetett. A belső udvar ki volt kövezve, középen egy hatalmas obeliszkből emelkedett, bár a képzeletbeli plafont sem érte el. Értéke azonban nagyra hághatott, hisz Sith hieroglifák burjánzottak rajta. Ahol nem volt kövezet, halott, sárgás föld borította a talajt. A szemközti oldalon egy szűk járatocska indult el, így Bhor arra következtetett, hogy a szentély ezzel még nem ért véget.

- Köszöntelek, *Darth*, itt, a mi ősi szentélyünkben – mondta Darth Nex. – Mondd, mit szeretnél megnézni eme csodálatos helyből?

Nex fennköltége már most dühítette Bhort, de csak-csak el bírta viselni. Az obeliszkből hihetetlen, valószínűleg régóta gyűjtögetett sötét energiák áramoltak.

- Csupán veled, és a másik két társaddal, Darth Norannal és Darth Yorennel szeretnék beszélni.

Fontos.

Darth Nex csak rápillantott, majd a jobb oldalra mutatott. A körüljáró folyosóra célzott.

- Akkor, gyere velem.

Körüljártak az udvart a sívár folyosón. Miután körbeértek, egy újabb, immár zárt folyosó indult el, de ez jóval hosszabbnak látszott. Ötméterenként kisebb szobák nyíltak. Valószínűleg itt éltek a Sith Nagyurak, de lehet, hogy csak újabb szentélyeket rejtettek.

A folyosó végén egy sima, shaladonfa ajtó díszelgett, mindenféle mágneses vagy egyéb védelem nélkül. A Sith benyitott. Bhor jól sejtette, mi van odabent. Újabb szentély tárult a szeme elé, ezt viszont hatalmas kupola vette körbe. A szemközti falon két emléktábla kapott helyet ősi Sith balladákkal televésvé. Valószínűleg Freedom Nadd és Marka Ragnos tiszteletére emelték azokat.

A teremben két Sith Nagyúr térdelt. Darth Noran baloldalon, Darth Yoren a jobbon. Mindkettőjükön csuklya volt, így Bhor nem láthatta az arcukat.

- Köszöntelek a Két Nagyúr szentélyében – zengte Nex. – Itt meglelheted Marka Ragnos és Freedom Nadd ősi, elfeledett energiáját.

Bhor körbenézett, és lassú lépésekkel araszolni kezdett a két emléktábla felé. A két másik Sith felnézett rá. A két kőből sok energiacsáp nyúlt felé, hevesítve szívverését. Bhor szinte felpezsdült ettől.

- Darth Nex, kit köszönhetünk itt? – szólalt meg Darth Noran. A hangja érdes volt, mély basszus orgánnummal.

- Egy újabb utazót, ki eljött a tudományunkért – mondta Darth Nex. – És, mindemellett, beszélni kíván velem és veletek.

Bhor még mindig megigézve bámulta a két díszes kődarabot, csak nagy nehezen bírta elkapni a tekintetét.

- Valóban – kezdte. – Azért jöttem, hogy a segítségüket kérjem!

A három Sith egyszerre nyársalta fel őt a vérvörös szemeikkel. Valószínű, hogy kevésszer, talán soha nem kérték meg őket arra, hogy segítsenek.

- És igen, önökhöz fordulnék – folytatta megfontoltan. – Freedom Nadd. Marka Ragnos. Mind olyan magasságos Sithek, melyeknek hatalma győzelemhez vezet minket! Mi vagyunk azok, akik megformálhatják a Sith Birodalmat ilyen vészterhes időszakban!

Darth Nex szólalt meg először, kis hallgatás után.

- Mi inkább kutatók vagyunk, mint vérbeli harcosok. Ha azt akarja, hogy leigázzuk a Sötét Tanácsot, akkor lehetetlent kér.

- Én nem kérem – halkult le egy pillanat erejéig Bhor hangja. – Azt kérem csupán, hogy álljanak mellém. *Mellém*, ne a megbízóm mellé. Azt kérem, bízzanak meg bennem.

- Bizalom? – kiáltott fel első ízben Darth Yoren. – Mióta bízik egy Sith a másikban? Miért lenne érdekünk bárkit is támogatni?

Darth Bhor megpróbált türelmes maradni. *Magunk mellé állítjuk őket pénzzel, Erővel, ha kell.* Ezt mondta a Mestere. De, most úgy érezte, erővel nem sokra menne.

- A győzelem lenne az érdekük. A Vjun biztonsága, az ősi energiák biztonsága, az önök biztonsága.

Az utolsó mondatat után egy gömböt húzott elő, és középen szétválasztotta az apró plasztacél tárgyat. Hajók képe derengett fel a tárgy felett lebegve.

- Ezek itt a Mesterem flottájának hajói – kezdte. – Félelmetes, ismeretlen típusok, meghatározó tüzerővel. Önökkel kiegészülve, akár a Birodalom nagyjait is legyőzhetjük vele. Viszont, amennyiben nem kívánnak csatlakozni, önök ellen is fordíthatom, a kezem egyetlen intésével. Attól függ, mit választanak.

A két Sith felpattant, Bhor tarkóján egy erősebb légáramlatot érzékelt; Darth Nex megmozdult. Ő viszont mozdulatlan maradt, és egy kicsit előrébb lépett.

- Fenyeged? – emelte fel a hangját Darth Yoren. Ő lehetett a vezér hármuk közül. – Belemenjünk egy olyan dologba, amit nem is ismerünk, egy olyan Sith oldalán, aki teljesen ismeretlen?

Bhor elmosolyodott. A higgadtságban valamennyire kezdett hasonlítani Darth Cronusra.

- Nem elég önöknek az, hogy kiteljesíthetik azt a hatalmat, melyet egész életükben kutattak? Mi más lenne életük értelme? Vagy itt akarnak kuporogni, évszázadokon át?

Darth Yoren szeme rőten megvillant. Látszólag – és érzékelhetőleg is – dühítették az elhangzottak. *De, nem mondhatja, hogy nincs igazam*, gondolta magában, de a három Sith reakciója még mindig ismeretlen volt számára.

A három harcos kezében fénykard termett, és pengéik mérgesen csusszantak ki.

- Úgy hallom, *Darth*, nem igazán érti az itteni illemszabályokat – mondta Nex. – Tiszteletlenül beszélt Marka Ragnos és Freedon Nadd titkainak őrzőivel. Választhat. Elmegy, vagy meghal.

Bhor hangosan fűjt egyet, megnyújtva a pillanatot. *Mellém kell, hogy álljanak*, gondolta. Ennek ellenkezője egyenlő a legnagyobb kudarccal. Viszont nem fog elmenni.

- Itt csak önöknek van választásuk – mondta higgadtságot erőltetve magára. – Csatlakoznak, vagy a szentélyük elpusztul.

- Nem – mondta a mögötte álló Sith. – Nem fogja elpusztítani mindezt. Soha.

Bhor szája elé emelte a csuklóját, amin a kom volt, és hangosan beleszólt:

- Bhielor admirális! Álljanak támadó alakzatba. Koordináták: négy-öt-kilenc.

- Értettem – recscent Bhielor hangja jól hallhatóan.

Darth Noran arcán a megrökönyödés jelei látszottak.

- Túl sok itt a sötét energia ahhoz, hogy *maga* elpusztítsa – lehelte.

- Most kiderül – vágott vissza Bhor, mosolyt villantva arcára. Ezzel együtt fénykardja is aktiválódott a kezében.

Elsőnek Darth Nex támadott, pont az, aki mögötte állt. Alattomos húzás volt, de Bhor számított rá. Megpördült, és a bőszen támadó Sith pengéjét oldalra irányította. A lendülettől ellenfele elrohant mellette, de egy oldalra gurulással levezette azt. Immár hárman álltak vele szemben. A mögöttük lévő emlékművek hieroglifái izzani kezdtek, mérgesen, mintha elleneznék a küzdelmet. De, ezzel együtt Bhor érezte, hogy a három Sith ereje megnövekedett. Most, hogy a sötét energiák őket támogatták, mindnyájan olyan erősek voltak egyenként, mint ő. Elég igazságtalan esélyek.

Újra Nex lendült bele a harcba, rézsútosan vágva. Bhor megakasztotta a pengéjét, és visszakézből pofon csapta ellenfelét, aki megtántorodott. Elég lett volna egy jól irányzott vízszintes vágás, és a Sith élete véget ér, de Bhor támadása nem sikerült olyan jól; Darth Nex még védekezően maga elé emelte a kardját, így a másik penge ártalmatlanul pattant le róla. Bhor nagyot ordítva újra támadott, de addigra ellenfele felocsúdott, és állni tudta a támadást.

A harc kiegyenlítettnek volt mondható. Hiába volt előnyben egyszer Nex, egyszer Bhor, a mérleg nyelve egyensúlyban maradt.

Itt volt az idő, hogy a másik két Sith is beleavatkozzon a párbajba.

Darth Bhorra három képzett Sith támadott egyszerre. Bár nem szerette, a Soresu formát kellett alkalmaznia, amelyet általában a hitvány Jedik használtak. Most viszont félre kellett tennie büszkeségét, és a Jedik

iránti gyűlöletét. Az élete volt a tét.

A legfontosabb dolog az volt számára, hogy ne szorítsák sarokba. Szerencséjére, ellenfeleinek arra is kellett figyelniük, nehogy egymást sebezzenek meg a harc hevében.

Mikor már kezdett vészessé válni a helyzet, Bhor Erőlkéshez folyamodott; az áldozat Darth Yoren volt. A Sith hátrarepült, szaltót vetve, de a mozdulat nem volt tudatos, a forgást a lökés erőssége okozta. A tehetetlen test nekiütközött az egyik emlékműnek, ami megremegett. Bhor egyből ugrott; míg Darth Yoren nem ocsúdott fel, addig szabad préda volt. A markolatot szűrőmozdulattal előrefordította, három méterrel a fekvő test előtt pedig felugrott, és úgy szúrt.

A Sith halála nem következett be. Yoren az utolsó pillanatban összeszedte magát, és kifordult a támadás irányából. Bhor pengéje egyenesen átszúrta az emlékmű masszív követ. Azon repedés futott végig, és egy kisebb rész porfelhő kíséretében levált róla. A pusztítás felperzselte Bhor bensőjét: kihúzta a kardját a kőből, és egy jól irányzott csapással megsemmisítette az emlékmű maradék részét. Hangos reccsenés hasított a szentélybe, majd egy sikítás. Éjfekete csapok csaptak ki a törmelékből, és Darth Bhor testébe fűrődtek.

Bármit talált Darth Nex, Darth Noran és Darth Yoren, az meglepte őt. Az irdatlan karok vasmarokként tartották őt sakkban, bordái elviselhetetlenül rázkódtak. A helység forogni kezdett körülötte, és érezte, hogy, energiája megcsappan.

Egy örökkévalóságnak tűnt, amíg hevesen rázkódott, de aztán hirtelen megszűnt a szorítás, és szédelegve földet ért, ahol felugrott a padló, és arcon vágta. Lihegett, és köhögött, mellé még minden porcikája fájt. Remélte, hogy nem tört el egy bordája sem.

Amikor nagy nehezen állásba tornázta magát, azon kapta magát, hogy a három Sith némán figyeli őt. A hely sötét lüktetése gyengült, de még mindig érezhető volt.

- Láthatják, hogy nem megingathatatlan a hatalmuk... khm – köhögött Bhor. – És, nemsokára teljesen el is pusztul, magukkal együtt.

A három Sith csak mosolygott, mintha mindent egyszerre csináltak volna.

- Nem, *Darth* – mondták egyszerre. – Még meg sem ízlelted, mire vagyunk képesek.

- Még ti sem – kiáltott vissza Bhor magabiztosan.

Ekkor azonban a helység megremegett, és a kupola felső része repedezni kezdett, majd egy rész le is vált róla. A lyukas plafont egy hatalmas hajótest töltötte be, árnyékba vonva a bent állókat. A lézertűz jellegzetes vinnyogó hangja visszhangot vert az ódon kőfalakon.

Bhielor és a flotta megérkezett.

A három Sith azonban mozdulatlan maradt, és tenyerüket a mellkasuk előtt összeillesztve álltak egymás mellett. Egyre több törmelék hullott alá, Bhornak is egy burkot kellett maga köré vonnia, hogy a darabok ne tegyenek kárt benne. Azonban így is volt olyan kődarab, amely a testének csapódott.

Darth Nex, Darth Noran és Darth Yoren hármasa lefelé nézett, és bár nem támadtak – fénykardjaik a földön heverték -, mégis érezhető volt, hogy a Sötét Erő kegyetlen tempójú folyóként áramlott közöttük. A lézersugarak utat törték az emlékművekhez, és pár sorozat kellett ahhoz, hogy hamuvá változtassák azokat. Sűrű, fekete füstfelhő robbant ki a megsérült kődarabokból, mérgesen, beterítve az egész szentélyt. Bhor már az orráig sem látott el, így nem vehette észre a három erőt gyűjtő férfit.

A szentély kupolája egy utolsó robbanással pozdorjává szakadt, elsöpörve az ifjú Sithet, és ellenfeleit. Bhor csak egy forró ütést érzett a gyomorszája környékén, és a detonáció hátraröpítette. Keményen ütközött egy megperzselődött valaminek, és félig eszméletlenül lecsúszott róla, az ugyancsak gyenge állapotban lévő padlóra.

Egy pillanatra a világ megszűnt forogni körülötte, és csak a nyugalom maradt, a síri csend.

Ez az állapot azonban nem sokáig maradt fent. A lézertűz hangjai elhaltak, már csak a tűz ropogása és az apró törmelékdarabok falhoz csapódása jelentette az alapzajt Vjun savas esős völgyében.

A támadás váratlan volt, és villámgyors. Pont olyan, amilyennek Bhor elképzelte – vész esetén. Bhielor remekül végezte a munkáját, a pilótákkal egyetemben. A szentélyből és a kupolából csak savas eső által ostromolt kődarabok halmaza maradt.

Mindenki elpusztult, kivéve Darth Bhort, és három ellenfelét.

Mikor az ifjú Sith kinyitotta a szemét – nem tudta, mennyi idő telt el -, hihetetlen látvány tárult a szeme elé.

A három Sith még mindig ugyanabban a pozícióban állt ott, mint földbe szúrt cövekek. Mindnyájan felnéztek a hátát a kődarabnak támasztó Bhorra, aki erős fájdalmat érzett az arca jobb féltekén. Égető fájdalmat. Ezzel szemben ellenfelei sértetlenek voltak, még a köpenyeik sem perzselődtek meg.

És kezükben újra felvillantak a vérvörös pengéik.

Darth Noran, a sor közepén álló Sith előrelépett egy lépést.

- Csak ennyi? – kérdezte gúnyosan. Bhor nem tudott válaszolni, mert tüdejéből túl sok levegő szorult ki, és rengeteg füstöt lélegzett be mellé. – Nem csodálom, hogy a Birodalom ilyen gyenge a Köztársasággal szemben.

Az ifjú Sithnek végtelenül rosszul esett Noran provokálása, de csak erősítette belül; minél több dühöt érez iránta, annál jobban akarja a halálát.

A gond csak az volt, hogy ő pont a szövetségre törekszik.

- Nem tartozom... khm... a Birodalomhoz – mondta Bhor, félig köhögve. A felkelés hihetetlen kínokkal járt, mert szúrt az oldala, és a válla, de valahogy sikerült álló helyzetbe tornászni magát. – Pont azt akarom... elpusztítani.

- Nocsak – röhögte Darth Nex a háttérben. – Coruscantot nem akard megtámadni?

- Pontosabban nem én akarom – helyesbített az ifjú Sith. – A... khm... mesteremmel és sok más csatlóssal együtt. Ha kell, önökkel – mondta ki köhögésrohamot kapva.

Darth Norant nem hatotta meg a monológ, és még közelebb nyomakodott, kivont karddal. Egy szűrőmozdulatot tett, mikor Bhor elé ért.

- Ha kell? – mondta. – Gondolkodtál a nagyra becsült mesterreddel már azon, mi van, ha nem akarunk csatlakozni?

- Ő nem – mondta Bhor. – De én igen.

- Örülök neki – mosolyodott el Noran, és megemelte a pengéjét. Le akarta fejezni Bhort. Ekkor azonban új ötlete támadt, egy hirtelen jött, belső ötlet. Egy olyan dolog, amely már rég kínozza lelkét.

- Várjon! – ordította az ifjú Sith, és még egy utolsó erőartalékért nyúlt. A lökés apró volt, de távolabb taszította a Sithet. – Hallgassanak meg!

Darth Noran egy helyben maradt, de nem mutatott igazán nagy érdeklődést iránta. Végül is, számára mindegy volt, most, vagy pár perccel később küldi Bhort a másvilágra.

- A mesterem örültségre vállalkozik! – kiáltotta kétségbeesetten. – Egyenként akarja megölni a Sötét Tanács tagjait, többek között a maguk segítségével. Ez viszont lehetetlen!

- És, kit izgat? – vágott vissza Darth Noran, és kicsit magasabbra emelte a pengéjét. – A te bajod, hogy mellé keveredtél, és követted őt.

- Az mellékes – mondta Bhor. – A saját utamat csakis én járom. És most máshová akarok kanyarodni.

- Velünk együtt? – szólalt meg ismét Darth Nex a háttérből.

- Igen – helyeselt az ifjú Sith. – Meg akarom állítani őt. A mesteremet. Gondolják meg. Önök tizenhárom ellen, vagy mi egy ellen, és a Birodalom elfelejti minden bűnünket.

Darth Noran fürkészően pillantott Bhor égő arcába. Itt lehetett az a pont, hogy a beszélgetés másfelé terelődhet.

- Komolyan gondolod? – kérdezte vissza, hallhatóan óvatosan. – Azt akarja, hogy öljük meg a mesterét.

- Igen, nagyjából – a feszültség kis része elpárolgott Bhorból. *Most talán sikerülhet...* - Önök is kellene. Alapesetben azért érkeztem ide, hogy a mesterem mellé állítsam önöket. Olyan vagyok, mint egy eszköz. Hálásnak kell lennem Darth Cronusnak, mert kiemelt a reménytelen múltamból, és elindított a Sithek útján. De szörnyeteget nevelt belőlem, akivel csak akkor foglalkozik, amikor kedve tartja, és szüksége van rá, nem pedig igazi Sithet. Én pedig... Több vagyok annál, mint eszköz. Meg akarom mutatni neki, hogy méltó vagyok hozzá.

- És ehhez ki akarsz használni minket? – kérdezett vissza vádlón Darth Noran. – Ha velünk akarsz elvégeztetni a munkát, akkor az érdem csakis a mienk.

- Nem érti! – szakította félbe Bhor. Vércseppeket látott a padlóra zuhanni. Vért az ő arcáról. – Amit Darth Cronustól kaptam, az megvetés, és gyűlölet. Jól tudom, hogy az mind a Sithek útjának a része, de úgy érzem, mintha az életem csak ebből állna, és mesterem nem segít a jobba tételben. Nem arathatok győzelmet akkor, ha elveszik az orrom elől. És Darth Cronus pontosan ezt csinálja! Tébolyult lett a gyerekes bosszúja miatt. Meg kell állítanom őt.

- *Állítanod, vagy állítanunk?*

- Mindegy. El kell pusztulnia.

- És mit kérsz cserébe? – kérdezte kis szünet után Darth Noran. Ezzel a kérdéssel egyben azt is tisztázta, hogy belement az üzletbe.

Bhor körbenézett, pár lépést is tett jobbra és balra. Végigmérte a romos helységet...

- Helyreállítjuk a szentélyt – mondta. – És segíték önöknek az ősi Sithek hatalmának feltérképezésében.

- Az csak neked jó – mondta Darth Yoren. Időközben a másik két Sith is előrelépett, pengéiket pedig deaktiválták mindnyájan.

- Lehet – mondta Bhor. – De közösen többet érünk.

A második ajánlat kicsit sántított, de elfogadható volt a három Sith számára. *Bár, nem is tudom, a Sithek mióta csapatjátékosok...* Azonban ők hárman különlegesen voltak. Együtt tették le az asztalra mindazt, amit a flotta az imént lerombolt.

- Valóban – vette vissza a szót Noran. – Egy plusz fő sosem árthat. Azonban sosem fogjuk megbocsájtani, hogy leromboltad az ősi szentélyünket. Megkapod majd a méltó büntetésedet, a mai sérülésed mellett.

Na, azt majd meglátjuk, gondolta Bhor. Ha esetleg lázongana az egyikük, akkor csakis halál lesz a büntetés.

De előtte meg kell ölniük Darth Cronust.

- Akkor, velem jönnek? – kérdezte.

- Ha nem csapsz be, akkor igen – mondta Noran, és intett a két társának. – Azt ajánlom, gyorsan rendezzük le az ügyet, mert az ősi tudás keresése halaszthatatlan számunkra.

Lord Maldreen palotája, Dromund Kaas, Esstran szektor

- Mit gondolsz, sikerül majd a tanítványodnak maga mellé állítania azokat a vjuni renegátokat? – kérdezte Lord Maldreen a képernyő kijelzőjét bámulva. A palotája hatalmas könyvtárában ültek, csatlósok és fejlemények után kutatva. A terem mennyezete húsz méterrel magasodott a padló fölé, közötté adathordozók tömkelege kapott helyet. A világítást a közepén elhelyezett terminál, és annak kijelzőinek fényei adták.

- Úgy érzem – válaszolta Cronus. – Mindazonáltal, rossz érzésem támadt.

- Rossz érzésed?

- Igen. Mintha megremegett volna a Sötét Erő szövete. A tervvel minden rendben, de mintha valami nem lenne rendjén.

Lord Maldreen hátradőlt a székében, és a Sith Nagyúrra vetette pillantását.

- És? Szerinted érdemes foglalkoznunk vele?

- Nem tudom. Nagyon remélem, hogy Bhornak nincs köze ehhez...

- Ha te mondd... - fordult vissza a palota tulajdonosa a képernyő elé. – De, ha továbbra is úgy érzed, akkor szólj, és utána járunk a dolognak.

- Feltétlenül – biztosította őt Cronus. Felállt, megmozgatta elgémberedett tagjait, és kísért a sötét könyvtárból. *Nagyon remélem, hogy nincs gond.* De akkor is nyugtalanította a helyzet. A bosszú elkezdődött, és nem csúszhat hiba a számításba...

Tizenegyedik fejezet

Darth Cronus flottája, útban a Dromund Kaas felé

A három Sith csatlakozott Bhorhoz, de csak addig, míg közösen meg nem ölik Cronust, és persze azzal a feltétellel, hogy segít helyreállítani a szentélyt, és segíteni őket a hatalom megszerzésében.

Szánalmasan kicsi ár az ő céljai eléréseért.

De, mindenképpen úgy érezte, a siker az övé lesz. Nem másé. A többiek csak eszközök.

Pont olyanok, mint ő maga volt a mestere szemében. De meg kell tennie. Le kell állítania őt, még mielőtt bajba sodorja önmagát és csatlósait. Mert ez lenne a vége, nem kétséges.

Csak akkor vagy eszköz, ha annak tekinted magad, emlékezett mestere szavaira Bhor. Igen, a három Sith nem annak érezte magát. Ők csak amolyan „segítőnek”, mert megkapják a jutalmukat a munkájukért. Darth Bhor ezt nem kapta meg Cronustól, csak ha a kíméletlen és értelmetlen halált nem lehetett annak nevezni. Ez volt a legnagyobb különbség köztük. És még az is, hogy az ő szövetségük sokkal erősebb volt, nem pedig ingatag.

Ezek jártak Bhor fejében, amikor belépett a lakosztályába, a Bhielor által irányított fregatt fedélzetén. Kicsi, sötét szoba volt ez, egyetlen spotlámpával megvilágítva. Valamiért ismerős volt számára ez a helység, de a

fiatalkori életének részletei már egyre jobban kezdtek elhalványulni agya leghátsó szegmensébe. Ahogy járta a Sithek rögs, de annál jobban ködbe és dühbe burkolózó útját, annál jobban törlődött ki gyerekszobája képe emlékezetéből.

Az apró világító lámpa pont egy tükör mellett kapott helyet, fénybe vonva a sima, tükröződő üveglapot. Bhor ledobta köpenyét, övét és kardját a kicsi ágyra, meglazította a harci páncéljának csatjait, és belebámult a tükörbe.

A kép, amit látott, meglepte.

Korábban is érezte az égető fájdalmat az arca bal féltekén, és most szerzett csak tudomást arról, miért. Gennyes, feketéllő seb húzódott végig fiatalos, de már viasszerű arcán, amelyen alvadt vér is éktelenkedett. A heg széle csipkés volt, valószínűleg a kupola végső robbanása okozta a sebet. Akkor biztos jobbra nézett, miközben védte magát, de a hő és a lángok felemésztették arca bal oldalát. Emellett még az oldalán is égésnyomok látszódtak, de a detonáció fő része a fejét érte. Csakis az Erőpajzs védhette meg őt, de a tűz túl közel került hozzá, és élete végéig elcsúfította az ifjút.

Darth Bhor tíz másodperc után szörnyülködve, és kétségbeesetten kapta el a tekintetét a tükörről, és az ágyra roskadt. Hátralévő életében viselnie kell ezt a jegyet, nem lesz olyan alkalom, amikor ne bámulnák meg az utcán, vagy akármilyen nyilvános helyen. Most már nem csak lélekben, hanem testileg is szörnyeteggé vált.

És mindezt miért?

Mestere gyerekes bosszúja miatt. Naivan belement az egészbe, és ez lett a jutalma. Azonban, most már tudta, miért is fogja lecsapni Darth Cronus testét. Mert szörnyeteggé változtatta.

Sithté változtatott, súgta legbelül a lelkiismerete. Igen, Sith volt. És most már az is marad. Fiatalkori ambíciói mit sem számítanak már. Ő választotta ezt magának. És ezzel együtt kell élnie. Az élete a háború, a *bosszú*.

Hogy azután mi lesz, azt már csak az élet dönti el.

A Birodalmat fogja szolgálni. Azt a Birodalmat, amely ellen fellázadtak, pontosabban mestere fellázadt. Ő csak eszköz volt. És nem csak azért, mert annak érezte magát, hanem azért is, mert úgy is bántak vele.

De örült, hogy Sith volt. Nem az a kívülről erős, belülről azonban annál törekenyebb farmerfiú maradt, buta álmokkal, hanem férfi, aki a saját lábára tud állni, kiállva a saját igaza és ügye mellett. Ezt most be fogja bizonyítani.

Halványan, mint a lemenő nap fénye, emlékezett régi életének utolsó mozzanatára. A droid felrobbant, az ő dühe perzselő mivolta által. Előtte pedig megfordult élete egy hirtelen jött elhatározásnak köszönhetően; és most ugyanígy fog történni. Érezte, hogy ezek a hirtelen, mélyről jövő, de nagyon is őszinte elhatározások segítik legjobban.

Fél óra múlva, az orvosi szobából kilépve, elindult a fregatt hídja felé. Fejét teljesen bekötötték, és baktával kenték be. Ugyanezt tették oldalával is, de az kevesebb ápolást igényelt. Így lehetővé tették neki, hogy fájdalom nélkül hordhassa harci páncélját. A kisebb sérüléseket meghagyatta magán; azok emlékeztetni fogják, mi minden ment keresztül.

A fregatt hídja nagyságrendekkel kisebb volt, mint a Nightrisé, de tíz ember így is bőven elfért. Képernyők sokasága zsúfolódott össze ott, az elülső ablaknál pedig Bhielor figyelte a hiperúr kékesfehér izzását.

- Üdvözlöm, Nagyúr – köszönt a férfi megfordulva. Pillantása azonnal Bhor bekötözött arcára siklott, és tőle meglepő módon kicsit hátrahőkölt.

- Én is – biccentett az ifjú Sith, és Bhielor mellé lépett. – Mit gondol, mennyi idő, míg elérjük a Dromund Kaast?

- Egy óra maximum – mondta Bhielor. – A Vjun nincs olyan messze a Dromund Kaastól.

Oldalra fordult, és kis hezitálás után megkérdezte:

- Megengedi, hogy megkérdézzem: jól van?

- Természetesen – mondta Bhor. – A tökéletesen kivitelezett csapásuk közben megsérültem. Ne hibáztassa magát. Rossz helyen voltam, az arcom elég súlyos égési sérüléseket szenvedett.

- Sajnálom – fordult el egy kicsit Bhielor. – Tudja, ha kicsit elővigyázatosabbak vagyunk...

- Mit mondtam, ne magyarázkodjon, vagy hibáztassa magát – szakította félbe Bhor. A fregatt kapitánya volt az utolsó személy, akinek szégyenkezni kellett volna. Ha meghalt volna, akkor talán, de így nem. – A Sithek számára nem idegen a harcban szerzett sérülések viselése. Ettől lesznek erősebbek, azok, akik.

- Sok éve szolgálok maguk alatt – mondta Bhielor. – De még most sem ismerem eléggé magukat. A népemnél félelem, mint olyan, nem létezik. Ezért tartanak engem Nyugis Bhielornak. Ez az érzés egyszerűen nem hat rám. Gyakorlatilag félelem nélkül élek. Önöknél pedig, pont ez az, ami éltet.

- Tudja, a Sithek félnek csak igazán – magyarázta Bhor. – De, minél jobban tartasz valamitől, annál jobban kívánod, hogy eltűnjön a szemed elől, hogy meghaljon. Én félek a mesteremtől, higgye el. Félek, hogy életben marad, félek, hogy minket is bukásba taszít. Ez motivál.

- Akkor nem lennék jó Sith – jegyezte meg a kapitány.

- Nehogy azt higgye, hogy hátrányban van. A halandó emberek nem értik ennek a lényegét. Számukra a félelem gyengítő hatású, a dühvel együtt. Maga rendes közembernek számít. Ha nem fél a mesteremtől, az csak azt jelenti, hogy lélekben jóformán megingathatatlan.

- Jól esik a tudat – ismerte el Bhielor. Bhor érezte, hogy a férfi igazat beszélt. Mintha benne jobban megbízott volna, mint a mesterében. Egy nyílt, érző ember, akivel lehet beszélgetni. – Mondja, szán nekem valamilyen feladatot?

- Szólítsa össze a flottát, egyelőre annyi – ocsúdott fel a gondolataiból Bhor. – Egyben kell lenniük, hogy akármikor eltűnjük a Dromund Kaasról.

. Mi lesz a menekülési útvonal?

- A Vjun – mondta Bhor. – Ha esetleg a három társunk meghalna, akkor a Korriban. És még valami. Három órát kap a flotta összegyűjtésére. Először a Sötét Tanács elé járulok, hogy tájékoztassam őket. Alapesetben is elmentem volna hozzájuk, hogy hamis hűséget valljak, de most más lesz a helyzet. Hajókat kérek, hogy biztosítsák a Dromund Kaas légkörét.

- Akkor, ha jól értelmezem, össze kell játszanom velük – jegyezte meg Bhielor.

- Igen, össze kell játszania – helyeselt az ifjú Sith. – De csak vész esetén kell harcba bonyolódunk. Ha minden jól megy, már a Dromund Kaason véget vetünk a mesterem életének.

- És ha nem?

- Akkor ide tud csak menekülni. A Sötét Tanácshoz úgysem fog, önről meg azt hiszi, teljesen hű hozzá. Ezt a látszatot fent is kell tartania, ha lehet. A birodalmi flotta pedig segíteni fog elfogni, ha szükséges.

- Érthető – mondta Bhielor, ránézve Bhor visszataszító, bekötözött fejére. – Akkor, kezdhethetjük?

A kékesfehér izzás újból megnyúlt csillagokká, majd parányi, féhéren világító csillagokká, és azoknak a fekete háttérévé alakult. Kiléptek a hiperútból.

- Igen, kezdhethetjük – mondta Bhor magabiztossággal átítatott hangon, majd kiviharzott a fregatt

hídjáról.

Citadella, Kaas City, Dromund Kaas, Esstran szektor

A négy Sith, élükön Bhorral kilépett a turboliftből. Szemük elé tárult a Sith Szentély, középen a hatalmas szoborral. Bhort még mindig elkápráztatta a hely sötét hangulata, és persze annak gonosz kisugárzása, amelyet az erő szövetségén érezni lehetett.

Megkerülték a gigantikus műalkotást, és a két örrel védett kamra bejárata felé vették az irányt. Az örök szó nélkül beengedték őket. Ha valaki a Sötét Tanács elé lép, nem próbálkozik meg semmilyen örültséggel.

Bent mind a tizenketten ott voltak, kivétel nélkül.

- Darth Bhor, köszöntelek itt – szólalt meg Darth Vengean. Már az is csodaszámba ment, hogy megjegyezte a nevét. – És, ahogy látom, magaddal hoztad a három vjuni kutatót.

Az utolsó szavakat jól hallható undorral ejtette ki a száján, de Bhort ez most nem tudta érdekelni. Egyből a tárgyra tért:

- Igen, köszöntöm önöket. Elhoztam magammal Darth Nexet, Darth Norant és Darth Yorent, de csak azért, mert joguk van tudni minden részletet a tervemmel kapcsolatban.

- Miféle tervvel? – kérdezett rá Darth Arctis. – Csak nem a mestered által koholt, bosszúszomjas hadjáratra gondolsz...

Bár az ifjú Sith jól tudta, hogy illetlenség, de mégis közbevágott:

- Az egy más kérdés. Olyan, amit meg akarok szüntetni. Szerintem érzitek, hogy az általa megvalósítani próbált lejárato bosszú rosszat tesz a hírnevüknek. Ez pedig megengedhetetlen.

- Hogy merészeled megmondani, mit tegyünk, és mit nem?! – dörrent Darth Arctis. – Arcátlanság, amit művelsz, fiú! Tiszteletlen vagy, és szemtelen! Őrség...

- Szerintem tegyük félre a vádaskodást – szólalt meg hűvösen Darth Marr. – Gyerünk, Darth Bhor, folytatd.

- Köszönöm, Nagyuram – hajtott fejet Bhor a Sötét Tanács tagjának. Ő volt az egyetlen, aki megérdemelte a tiszteletet, és még talán Darth Mekhis, a Galaxis legképzettebb orgyilkosa. – Tehát, el kell ismerniük, hogy rossz színben tünteti fel önöket Darth Cronus. És megértem, hogy engem sem vesznek többre. De én nem akarom ezt. Azt szeretném, hogy Sith legyek, erős Sith. És nem akarom, hogy mesterem bukásba taszítson.

- Elhisszük – mondta Darth Ekkage. – Tehát beismered, hogy a bosszútok csak egy öngyilkos terv.

- A kezdetektől fogva tudtam ezt aényt – helyeselt Bhor. – De Darth Cronus túl tébolyult ahhoz, hogy hatni tudjak rá. És bosszút akar állni magukon. A kérdés az, hogy maguk hagyják-e.

- Folytasd – mondta Darth Ekkage.

- A mesterem a megtévesztés fegyverét akarta felhasználni önök ellen. Hűségesnek akarta feltüntetni önmagát, és engem is. Elküldött volna engem, hogy hűséget fogadjak, ezzel garantálva, hogy nincsenek hátsó szándékaim. De aztán hátulról csaptunk volna le, a legváratlanabb pillanatban.

- Honnan tudhatjuk, hogy ez nem csapda? – kérdezte Darth Vengean. – Ha ezt állítod, akkor könnyen lehet, hogy pontosan a terveteket hajtod végre. Mi a garancia arra, hogy igazat beszélsz?

- Semmi – ismerte el Bhor. – Viszont, mérlegeljék az esélyeket. Belemennék én olyan dologba, ahol az esély a sikerre egy a tízmillióhoz? Nem.

- Dehogynem – kiáltott közbe Darth Arctis. – Látom, hogy kívülről fűjöd Cronus téveszméit. Épp az imént mondtad, hogy megtévesztetek. Így nem vagyok biztos benne, mi igaz, és mi nem, és ezzel szerintem nem vagyok egyedül – mutatott egyenként a tizenegy társára. – Igazam van?

- Nem kétlem, Nagyúr – mondta Bhor, próbálva az engedelmes Sith látványát fenntartani. – Viszont, idehoztam volna három, egyébként kívülálló Sithet önök elé?

- És ha meggyőzted őket?

- Meggyőztem, de nem önök ellen. Csakis a javukra. A mesteremet meg kell állítani, vagy egy púp marad mindnyájunk hátán!

Többen összenéztek, vagy gondolkodva előredőltek.

- Valóban – mondta Darth Vengean. – De ne felejtse el, hogy Darth Cronus erős. Ha velünk van, igazi ütőerő.

- De az lehetetlen. Cronus meg akarja ölni magukat, minden áron. El kell fogadniuk, hogy nincs visszaút. El kell pusztulnia.

- Darth Noran, igazat beszél? – kérdezte Darth Vowrawn. – Bízhatunk benne?

- Amennyire érzem, úgy igen – mondta a renegát Sithek vezetője. – De ha nem, esküszünk, hogy megöljük.

Egy pillanatig mind a tizenkét fő fürkészően pillantott Bhorra. Mérlegelniük kellett; a fiú igazat beszél-e, vagy sem.

- Valójában miért érkeztél ide? – kérdezte végül Darth Arctis. Bhor számára ő volt a legellenszenvesebb.

- Hogy elmondjam mindezt – mondta Bhor. – És hogy némi segítséget kérjek önöktől. Cronus flottájának a kapitánya, Bhielor ezekben a pillanatokban szedi össze a flottát. Önöktől néhány hajót kérnék az űrbe, csak biztosításképpen.

- Milyen hajókat? – kérdezte gyorsan Darth Vengean. Az ő hatáskörébe tartoztak a hadászati kérdések.

- Néhány teljesen felfegyverkezett Hammerheadre gondoltam – magyarázta az ifjú Sith. – A legrosszabb esetben kellenének csak, ha Cronus menekülne.

- Kivitelezhető lenne... - mondta Vengean elgondolkozva. – De, most már csak az a kérdés: a Tanács megengedi-e? Szerintem az lenne a legbölcsebb, ha engednék Darth Bhor kibontakozni.

- És ha nem sikerül neki? – vágott közbe Darth Mortis.

- Akkor legalább tudják, mire számítsanak Cronussal kapcsolatban. Ennyi elegendő önöknek?

Darth Bhor ráhangolódott az Erőre, és meg kellett állapítania, hogy a szöveten elégedett, és magabiztos hullámváz lépett fel. *Sikerült.*

- Én támogatom – szólalt fel Darth Ekkage. Ezután tizenegy torokból hangzott el ugyanez. – Azt ajánlom, ne vallj kudarcot. Mikor kezditek?

Bhor a karján lévő kronométerre pillantott. Az 1739-et mutatott.

- 1900-kor – válaszolta az ifjú Sith.

- Rendben – mondta Darth Vengean. – Viszlát, Darth Bhor, Darth Nex, Darth Yoren és Darth Noran. A Hammerheadek ott lesznek. Kerüljön el titeket a kudarc szele, és győzedelmeskedjete!

Lord Maldreen palotája, Dromund Kaas, Esstran szektor – 1843

Darth Loraq, Darth Vengean tanítványa belépett a hatalmas főbejáraton, és körbenézett. Vörös arcáról és csápjairól esőcseppek potyogtak a padlóra.

- Üdvözöllek, Darth Loraq – köszöntötte őt Cronus nyájasan. *Ez a fiú erősnek látszik. Elég erősnek ahhoz, hogy szétrombolja a mesterét.*

- Örvendek – zengte Loraq. – Minek köszönhetem a meghívást?

- Azt majd csak bentebb – mutatott maguk mögé a Sith Nagyúr.

Végigsétáltak a márványfalak között, beljebb a nagyterem felé. Darth Loraq nem győzött oldalra tekinteni, hogy lássa a palota szépségét. Szobrok és festmények szépítették az amúgy is gyönyörködtető márványfalakat.

- El kell ismernem, szép kis lakhely.

- Úgy bizony – mondta Cronus. Hirtelen előttük magasodott a nagyterem ajtaja. Lord Maldreen nem pazarolta a pénzét fotocellás, önműködő ajtókra, inkább hagyományos, kézzel nyitható darabokkal szereltette fel a bejáratokat.

Belépve egy száz méter hosszú nagyterem húzódott, tele hosszú asztalokkal. A terem másik végében egy trónszerű széken ott ült Lord Maldreen.

- Köszöntelek, Darth Loraq! – kiáltotta az emelvényről. – Kérlek, gyere csak közelebb, kóstold meg boromat. Sajnos a vacsora csak később, 1900-kor kerül tálalásra.

- Ugyan, miért haragudnék? – mondta Darth Loraq, mikor már az emelvény előtt jártak. – Azért jöttem, hogy „fontos dolgokat”, ahogy te nevezted, beszéljünk meg.

- Ez azonban csak egy jó bor és egy jó étel mellett lehetséges – kontrázott rá Maldreen. – Mindenesetre, helyezd magad kényelembe.

Darth Loraq engedelmeskedett, levette a csuklyáját, és leült az első asztal első székére. Illedelmesnek, sőt, túl illedelmesnek tűnt egy Sithhez képest. *Pont ez kell nekünk*, gondolta Cronus a Lovagot figyelve. *Egy olyan eszköz, ami szó nélkül engedelmeskedik.*

Tíz perc múlva néhány rabszolga jött, köztük Lord Maldreen kedvence, Gewa is. Leültek egy másik asztalra, és vártak. Nemsokára újabb sokk-galléros lények jöttek, három bith és egy emberi férfi. Hosszú, bőségesen megrakott tálat hoztak a fejük felett.

- Gewa, gyere ide – szólt szelíden Maldreen. A nő szó nélkül felállt, és bár ellenezhető dolog volt, de leült feljebbvalói közé. – Szeretem őt, mert akkor használom, mikor akarom, és nem szól egy rossz szót sem. Tudjátok, már vagy öt éve, hogy megvettem, és kivágattam a nyelvét...

- Elnézést, Nagyuram, de elkezdtek a vacsorát. Most már beszélhetünk – mondta tapintatosan Loraq.

- Ó, még nem. Még nem mondtunk áldást – horkantott Maldreen. Cronus majdnem elnevette magát kínjában a csatlósa rigolyái miatt. *Hát, nem ezért szövetkeztem vele.* De, mindenestre, tette a dolgát.

- Lord Maldreen, szerintem erre most semmi szükség. Tudod... - kezdte Cronus, de nem sok eredménnyel. Gewa és a Nagyura összetette a két tenyerét, a másik asztalon ülő rabszolgákkal egyetemben. Ők már biztos hozzászórtak ahhoz, hogy amikor uruk a nagyteremben fogyasztja a vacsoráját, akkor ezt kell tenniük, vagy szankciók várnak rájuk.

Kénytelen-kelletlen, de Cronus és Loraq is összetette a tenyerét, és lehajtotta a fejét.

- Ó, Uram, áld meg a mindennapi ételünket, hozz ránk szerencsét – mondta fennhangon Lord Maldreen. – Add, hogy mindennap nagy lakomában legyen részünk, és kerüljön el minket minden betegség. Adj

nekünk erőt a harchoz, az Erőhöz! Kérlek, Uram áldj meg minket!

Cronus a csatlósa után mormolta az egyszerű imát, és kicsit kínosnak érezte a helyzetet. A pillantása Lord Maldreen órájára siklott. 1902.

Hirtelen valami csiripelni kezdett, belehasítva a csendbe. Mindenki felkapta a fejét.

- Nagyuram, egy azonosítatlan komp érkezett – szólt a hang Maldreen komjából. Mindenki hallhatta, hisz nem volt semmiféle háttérzaj.

- Csak nem Darth Bhor? – kiáltott fel Maldreen. *Az lehetetlen*, gondolta Cronus. Ennyi idő alatt nem gyűjthette össze...

Eszébe jutott a tegnapi rossz érzés...

Meghalsz, kölyök, meghalsz, ha azt csinálsz, amire gondolok...

- De igen, Nagyuram – mondta a repülésirányító. – És vele van még három...

- Tartsák ott őket! – kiáltotta Cronus, és reflexszerűen a fénykardjáért nyúlt. Hirtelen zavar támadt az Erőben, hatalmas zavar.

- Ugyan, barátom, miért? – kérdezte nyájasan Maldreen, de hirtelen ő is elkomorult. Valószínűleg ő is észrevette.

- Valami baj van? – kérdezte Darth Loraq.

- Igen – mondta Darth Cronus, de akkor már futott kifelé. – Jöjj velünk! A többiek itt maradnak!

- Állj! – mondta Maldreen. – Jelenleg én parancsolok ebben a palotában!

Cronus megfordult, és köpött egyet. A nyálat inkább a csatlósa szeme közé küldte volna, de túl messze volt tőle.

- Most nem érdekel! – kiáltotta vissza.

- Honnan tudod, hogy veszélyben vagyunk? – kérdezte Maldreen. – Én is érzem a zavart, de érzem, hogy nem vagyunk veszélyben. De gyerekek. És ti, tegyétek azt, amit Cronus Nagyúr mondott!

A három Sith kiviharzott a nagyteremből, végigfutott a folyosókon, ki az udvarra. Onnan lelifteztek a hangárba. Senki nem állta útjukat. Bhornak nyoma sem volt.

A hangár pedig teljesen üresen tátongott.

A kom újra csiripelt, Maldreen pedig előhúzza. – Hol van az a komp?

- Távozott, uram – mondta a repülésirányító. – Viszont, itt hagyott egy üzenetet. Azt akarja, hogy dokkoljanak valami Nightrise fedélzetén.

Cronus szíve nagyot dobbant. Csapdát érzékelt e mögött.

Ha viszont felláztak ellenük, akkor Bhornak meg kell halnia.

Nightrise cirkáló, Dromund Kaas úr, Esstran szektor

Bár úgy tervezték, a palotában ütnek rajtuk, Bhor végül meggondolta magát.

A Nightrise hangárja sokkal jobb hely volt az összecsapásra. Innen könnyen eltűnhettek, ha vészes volt a dolog, és aztán szétlövehette a Hammerheadekkel a cirkálót. Ráadásul a hangár védelmi lövegrendszere kitűnően működött.

Nagy meglepetésükre Bhielor fogadta őket a hangárban.

- Nem kértem, hogy idejöjjen – mondta Bhor a kapitánynak.

- Tudom – mondta ő. – De jogom van tudni, mit terveznek.

- Persze – mondta Bhor. Bhielorról el is feledkezett. Ha szét akarja lövetni a cirkálót, akkor a kapitány odaveszik. Azt pedig nem akarta. Ő volt az egyetlen, akivel az évek során őszintén tudott beszélni, és kár lett volna érte amúgy is.

Viszont a mestere halála még fontosabb volt.

- Itt csapunk össze velük – mondta végül. – A lövegek és mi négyen elegendő erőnek számítunk. Önnek semmi bántódása nem fog esni – mondta, de legbelül érezte, hogy ez a kijelentés hazugság.

- Értem. Sok szerencsét – biccentett Bhielor, majd nagyot fűjtatva megfordult, és lassan kísétált.

Öt perc sem kellett, és egy másik komp dokkolt a hangárban. *Elkezdődött.*

A rámpa füstfelhő kíséretében lenyílt, és három Sith sétált ki a hajó gyomrából.

Lord Maldreen és a másik Sith igen nyugodtnak tűnt, Darth Cronuson viszont látszott, hogy tudja, mi lesz.

- Mire véljem ezt?! – ordította Cronus. – Mit művelsz?

- Neked is szép napot, mesterem – mondta halálos nyugodtságot erőltetve magára Bhor. Fejéről már lekerült a kötés, és látszódott undorító, fekete sebesülése arca bal féltekén. Úgy nézett ki, mintha egy reek száguldott volna át rajta. – Bár megsebesültem, mégis visszatértem, három Sithtel, csak hogy folytatni tudd a bosszúd.

- Csak hárommal? – kérdezte hirtelen Lord Maldreen. – Tízről volt szó.

- Helyes megállapítás, Lord Maldreen. Viszont ez a három nem akar csatlakozni hozzátok. Ők is csak reálisan látnak titeket. Bohócnak, hogy szembeszálltok az egész Birodalommal, még a Császárral is.

- És ezzel mit akarsz elérni? – kérdezte Cronus.

- A bosszútokkal égvilágon semmit. Én csak azt akarom, hogy *meghalj*. Hogy végre lásd, hogy nem csak eszköz vagyok, nem egy báb, akit szabadon mozgathatsz. Sith vagyok, aki bosszút áll mindazért, amit tőled kapott!

Cronus csak némán méregette őt, de közben a fénykardjának markolata a markában villant. – Gondolhattam volna. Ha így állunk, akkor készülj fel a kudarcra.

Az utolsó szóra aktiválta a pengéjét, Lord Maldreennal és a harmadik Sithtel együtt.

Bhor és társasága is így tett, majd belevetették magukat a küzdelembe.

Ekkor azonban működésbe léptek a Nightrise lövegei. Cronusék kompjába temérdek lézersugár csapódott, súlyosan megrongálva azt külsőleg. Aztán a lövegek új célpontot kerestek, ezúttal a harcoló felek között. Nemsokára káosz alakult ki a hangárban.

Darth Bhor mestere csapásait állta, az ismeretlen Sith Darth Nexel viaskodott, míg Lord Maldreenra és duplapengéjű kardjára Darth Noran és Darth Yoren jutott. És emellett még ott volt a lézertűz is, ami zavaró tényező volt.

Bhornak rá kellett jönnie, hogy csakis a lövegekre kell koncentrálnia, hogy ne találják el a nyalábok. Ellenfele is ezt tette. Mindketten a gyilkos lézersugarakat hártották.

A lövegek hamarosan elhallgattak, mert túlmelegedtek, és vártak, míg alaphőmérsékletre hűlnek. Ez körülbelül egy-két percet vett igénybe. Eljött az idő, hogy fénykard-fénykard ellen küzdjenek.

Bhor a Djem So harcias mozdulataival támadott, míg mestere a Niman kiegyensúlyozottságával hártott és támadott. Pengéik szemmel követhetetlen sebességgel vagdalkoztak, és keresztül-kasul vágtak a hangárban. A harc kiegyensúlyozott volt; egyelőre még senki sem került előnybe.

A lövegek ismét felzúgtak, és lézernyalábokat kezdtek köpködni. A harc ismét ellenük folyt. Pengéik

halálpontosan háritották az ellenséges tüzet. Néhány lövedék visszapattant a feladóra, így a gépezet szikrákat és tibannagázt hányva megsemmisült.

Azonban nem mindenki volt szerencsés. Bhor látni vélte, ahogy a számára ismeretlen Sith találatot kap. *Ha egyet kapsz, jön a többi is.* Úgy is történt, ahogy azt az ifjú Sith megjósolta. A Sith mellkasába és nyakába egy-egy lövedék csapódott, és mint egy darab jól megpakolt zsák, eldőlt. Már a földet érés előtt halott volt. Ezzel együtt a lézersugarak ismét elhaltak, újból folytatódhatott a párbajuk.

Darth Nex Cronusra rontott. A mestere érezte a veszélyt, így lebukott a vérvörös penge elől, majd egy Erölökéssel arrébb taszította Bhort, hogy előbb Darth Nexel végezhesen. Az ifjú Sith úgy sejtette, hogy mesterét nem fogja megerőltetni a feladat.

Bhor ahelyett, hogy újra belevetette volna magát a párbajba, inkább félrehúzódott, és a komjához hajolt.

- Stratis kapitánynak, és minden Hammerheadnek: tűz a Nightriserá! – utasította, majd feltápászkodott. Mestere erölökése a falnak csapta, így egy kicsit megszédült, és a gerincét is beverte, de a fájdalommal nem törődve futni kezdett Darth Nex és Darth Cronus halálos tánca felé.

De nem csatlakozhatott be. Mestere egy jól irányzott mozdulattal hason rúgta ellenfelét, majd vízszintesen vágott; a penge végighasított Darth Nex mellkasán. Cronus mozdulatsora azonban ezzel nem ért véget. Feje fölé lendítette a kardját, és egy szűrő mozdulattal ellenfele szeme közé mártotta pengéjét.

Bhor felé fordult, ám nem támadott. A győzelem mámorában felordított, mintha egy nagytestű ragadozó lett volna, a lézertövegek pedig felrobbantak, a világítás pedig csődöt mondott.

Az ifjú Sith bosszúvágytól hajtva nekirontott mesterének. Az előbbinél még agresszívabban támadott, hátrálásra kényszerítve mentorát. A megváltozott fényviszonyok nem zavarták. Sőt, mintha ebből előnye származott volna.

A Nightrise megremegett. Valószínűleg megérkeztek a Hammerheadek, és tüzet nyitottak az ismeretlen típusú cirkálóra. A flotta pusztulása elkezdődött.

Cronus állta a csapásokat, de képtelen volt kitörni. Hirtelen ellentámadással próbálkozott, és bejött. Bhornak hátrálnia kellett, és ez kitűnő alkalom volt Cronus számára: felugrott, és tanítványa mögött jó három méterrel ért földet.

Bhor oldalra pillantott. Lord Maldreenek sikerült levágnia Darth Yorent, így ott csak Darth Noran maradt talpon. Az esélyek kiegyenlítődték.

Az ifjú Sith nem akart helyet adni Cronusnak. Összegyűjtötte minden dühét, és gyilkos villámokat lövellt gyűlölt mestere irányába. Az védte a pengéjével. Bhor megszakitotta a villámokat, és ellenfele irányába lendült; az még el volt foglalva az utolsó kiséletek háritásával. Ahogy sejtette, váratlanul érte a rézsútos csapás. A penge súrolta a páncélját, de nem volt tiszta találat. Maximum csak megperzselte Cronus bőrét.

Bhor pedig nem hagyta abba a rohamot. Egy felerősített rúgással még hátrébb szorította Cronust, és ekkor engedte ki perzselő dühét. Az apró, égető tüskékként rohamozta meg mesterét. A roham elkapta, és a hangár hátsó felébe taszította őt.

A hangár plafonjáról levált néhány tartóelem, és a padlóra zuhant. Egy égő darab Bhor és mestere közé zuhant. A tárgy túl nagy és forró volt ahhoz, hogy Cronus átjusson rajta.

A halál eljött érted.

Örömmámorban úszva a másik párbajozó pár elé futott. Lord Maldreen meglepődve vette észre, hogy egy újabb ellenfél érkezik, és ezzel már nem bírt el. Egy lábra kapott találattól térdre rogyott, Bhor pedig hátulról,

egyetlen csuklómozdulattal lenyakazta őt.

Semmi sem mozdult, csak a lángok ropogtak. Darth Noran és Darth Bhor némán nézett egymásra, majd az ifjú Sith megszólalt:

- Indulnunk kell.

A két komp közül az övék sértetlen volt, felszálltak rá. Mestere – vagy talán volt mestere – járműje kívülről mozgásképtelennek tűnt.

De csak kívülről.

Mikor kirepültek a lángoló hangárból, Darth Bhor nagyot fújtatott. Az öt éven át tartó szenvedés, a gyerekes bosszú most véget ért. Pontosabban véget vetett neki.

De a büszkeség érzete valahogy nem jutott el tudatáig.

- Nagyúr, minden rendben? – szólt a rádióban Stratis kapitány hangja. Ő vezette a Sötét Tanács által küldött légierőt. – Két kompot látok.

Két kompot?

- Hogy érti? – kérdezett vissza Bhor, de közben a hajó monitorjára pillantott. Egy másik, azonosítatlan járművet érzékeltek a szenzorok, mégpedig mögöttük. – Az lehetetlen! Tűz!

A vészriadók hirtelen felvisítottak. Két torpedót jeleztek.

- Nagyúr, két protontorpedó közelít önök felé...

Bhor ezt maga is látta. A komp mögülük elkanyarodott, egy tisztább légifolyosó felé tartva.

Nem, ez nem történhetett meg. Darth Cronus meghalt. Meg *kellett*, hogy haljon.

De az ifjú Sith mégis érezte, hogy mestere kíséri őt.

Tompán hallotta, hogy Stratis „becsapódást” kiált. A detonáció forró volt, és minden felölelő. Bhor burkot emelt maga köré, és a járművüknek is volt még egy kis pajzsa. De nem állíthatták meg a két protontorpedót. Irdatlan hő csapta meg az ifjú Sith fejét, és még látta, hogy Darth Noran az életéért kiált...